Giô-na

1 Có lời Đức Giê-hô-va phán cho Giô-na con trai
A-mi-tai như vầy:
2 Ngươi khá chổi dậy! Hãy đi đến thành lớn Ni-
ni-ve, và kêu la nghịch cùng nó; vì tội ác chúng
nó đã lên thấu trước mặt ta.
3 Nhưng Giô-na chổi dậy đặng trốn qua Ta-
rê-si, để lánh khỏi mặt Đức Giê-hô-va. Người
xuống đến Gia-phô, gặp một chiếc tàu đi Ta-rê-
si. Người trả tiền quá giang, và xuống tàu đặng
đi Ta-rê-si với họ, để khỏi mặt Đức Giê-hô-va.
4 Nhưng Đức Giê-hô-va khiến gió lớn thổi trên
biển; trên biển có trận bão lớn, chiếc tàu hầu vỡ.
5 Những thủy thủ đều sợ hãi, ai nấy kêu cầu
thần của mình. Đoạn, họ quăng những đồ đạc
trong tàu xuống biển, để cho nhẹ tàu. Giô-na đã
xuống dưới lòng tàu, nằm và ngủ mê.
6 Chủ tàu bèn đến gần người và bảo rằng: Hỡi
người ngủ kia, làm sao vậy? Khá chờ dậy! Hãy
kêu cầu Đức Chúa Trời ngươi. Có lẽ Đức Chúa
Trời sẽ tưởng đến chúng ta, thì chúng ta khỏi
chết.
7 Kế đó, chúng nói cùng nhau rằng: Hãy đến,
chúng ta hãy bắt thăm, để cho biết tai vạ nầy
đến cho chúng ta là vì cớ ai. Vậy họ bắt thăm,
và thăm trúng nhằm Giô-na.
8 Bấy giờ họ nói cùng người rằng: Khá cho
chúng ta biết vì điều chi mà tai vạ nầy đến trên

chúng ta. Ngươi làm nghề gì, và từ đâu mà đến?
Xứ ngươi ở đâu, ngươi thuộc về dân nào?
9 Người trả lời rằng: Ta là người Hê-bơ-rơ, và
ta kính sợ, Đức Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời trên
trời, Ngài đã làm nên biển và đất khô.
10 Những người ấy cả sợ, và bảo người rằng:
Ngươi đã làm việc gì đó? Bấy giờ họ đã biết rằng
người trốn khỏi mặt Đức Giê-hô-va; vì người đã
khai ra cho họ.
11 Vậy họ nói rằng: Chúng ta sẽ làm gì về
ngươi, hầu cho biển yên lặng cho chúng ta? Vì
biển càng động thêm mãi.
12 Người trả lời rằng: Hãy bắt lấy ta; hãy ném
ta xuống biển, thì biển yên lặng cho các anh; vì
ta biết rằng ấy là vì cớ ta mà các anh đã gặp phải
trận bão lớn nầy.
13 Những người ấy bắt tay chèo vào bờ; song
không được, vì biển càng nổi lên nghịch cùng
họ mãi.
14 Họ bèn kêu cầu Đức Giê-hô-va mà rằng: Hỡi
Đức Giê-hô-va, chúng tôi nài xin Ngài, chúng tôi
nài xin Ngài chớ làm cho chúng tôi chết vì cớ
mạng sống của người nầy, và chớ khiến máu vô
tội đổ lại trên chúng tôi! Hỡi Đức Giê-hô-va, vì
chính Ngài là Đấng đã làm điều mình muốn.
15 Đoạn họ bắt Giô-na, quăng xuống biển, thì
sự giận dữ của biển yên lặng.
16 Vì vậy mà những người ấy rất kính sợ Đức
Giê-hô-va. Họ dâng của lễ cho Đức Giê-hô-va, và
hứa nguyện cùng Ngài.
17 (02-1) Đức Giê-hô-va sắm sửa một con cá lớn

đặng nuốt Giô-na; Giô-na ở trong bụng cá ba
ngày ba đêm.

2

1 (02-2) Giô-na từ trong bụng cá cầu nguyện
Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình,
2 (02-3) mà rằng: Tôi gặp hoạn nạn, kêu cầu
Đức Giê-hô-va, Thì Ngài đã trả lời cho tôi. Từ
trong bụng âm phủ, tôi kêu la, Thì Ngài đã nghe
tiếng tôi.
3 (02-4) Ngài đã quăng tôi trong vực sâu, nơi
đáy biển, Và dòng nước lớn bao bọc lấy tôi. Hết
thảy những sóng lượn và những ba đào của Ngài
đều trải qua trên tôi.
4 (02-5) Tôi đã nói rằng: Tôi đã bị ném khỏi
trước mắt Ngài; Dầu vậy, tôi còn nhìn lên đền
thánh của Ngài.
5 (02-6) Nước bao phủ lấy tôi, cho đến linh hồn
tôi; Vực sâu vây lấy tôi tư bề; Rong rêu vấn vít
đầu tôi.
6 (02-7) Tôi đã xuống đến chân nền các núi;
Đất đã đóng then nó trên tôi đời đời. Hỡi Giê-
hô-va Đức Chúa Trời tôi, nhưng Ngài đã đem
mạng sống tôi lên khỏi hầm hố!
7 (02-8) Khi linh hồn tôi mòn mỏi trong tôi, thì
tôi nhớ đến Đức Giê-hô-va, Và lời cầu nguyện
của tôi đạt đến Ngài, vào đền thánh Ngài.
8 (02-9) Những kẻ chăm sự hư không giả dối,
Thì lìa bỏ sự thương xót của mình.
9 (02-10) Nhưng tôi, tôi sẽ dùng tiếng cảm tạ
mà dâng của lễ cho Ngài; Tôi sẽ trả sự tôi đã hứa
nguyện. Sự cứu đến từ Đức Giê-hô-va!

10 (02-11) Đức Giê-hô-va bèn phán cùng con cá,
và nó mửa Giô-na ra trên đất khô.

3

1 Lại có lời Đức Giê-hô-va phán cùng Giô-na
lần thứ hai mà rằng:
2 Ngươi khá chờ dậy! Hãy đi đến thành lớn
Ni-ni-ve, và rao cho nó lời ta đã dạy cho ngươi.
3 Vậy Giô-na chờ dậy và đi đến Ni-ni-ve, theo
lịnh của Đức Giê-hô-va. Vả, Ni-ni-ve là một
thành rất lớn, đi mất ba ngày đường.
4 Giô-na khởi đầu vào trong thành đi một ngày,
thì rao giảng và nói rằng: Còn bốn mươi ngày
nữa, Ni-ni-ve sẽ bị đổ xuống!
5 Dân thành Ni-ni-ve tin Đức Chúa Trời. Họ rao
ra sự kiêng ăn và mặc bao gai, từ những người
rất lớn trong đám họ cho đến những kẻ rất nhỏ.
6 Tin ấy đồn đến vua Ni-ni-ve, vua đứng dậy
khỏi ngai, lột áo bào mình ra, quấn bao gai và
ngồi trong tro.
7 Đoạn vua truyền lịnh nầy ra trong thành Ni-
ni-ve, như là lời dụ của vua cùng của các kẻ
tôn trưởng: Không luận người ta hay thú vật,
không luận bầy bò hay bầy chiên, đều chớ nếm
chi hết. Không được để cho nó ăn, cũng không
uống nước;
8 nhưng người ta và thú vật đều phải quấn bao
gai. Mọi người khá ra sức kêu cùng Đức Chúa
Trời; phải, ai nấy khá bỏ đường lối xấu mình và
việc hung dữ của tay mình.

9 Ai biết rằng hoặc Đức Chúa Trời sẽ không
xây lại và ăn năn, xây khỏi cơn nóng giận mình,
hầu cho chúng ta khỏi chết, hay sao?
10 Bấy giờ Đức Chúa Trời thấy việc họ làm đều
đã xây bỏ đường lối xấu của mình; Đức Chúa
Trời bèn ăn năn sự họa mà Ngài đã phán sẽ làm
cho họ, và Ngài không làm sự đó.

4

1 Bấy giờ Giô-na rất không đẹp lòng, và giận
dữ.
2 Người cầu nguyện Đức Giê-hô-va rằng: Hỡi
Đức Giê-hô-va, tôi cầu xin Ngài, ấy há chẳng
phải là điều tôi đã nói khi tôi còn ở trong xứ tôi
sao? Vì đó nên tôi lật đật trốn qua Ta-rê-si vậy.
Bởi tôi biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời nhân từ,
thương xót, chậm giận, giàu ơn, và đổi ý không
xuống tai vạ.
3 Hỡi Đức Giê-hô-va, vậy bây giờ, tôi nài xin
Ngài hãy cất lấy sự sống tôi; vì về phần tôi, chết
còn hơn sống!
4 Đức Giê-hô-va trả lời cùng người rằng: Ngươi
giận có nên không?
5 Bấy giờ Giô-na ra khỏi thành Ni-ni-ve, ngồi
phía đông thành ấy. Tại đó, người làm một cái
chòi, ngồi dưới bóng chòi ấy mà đợi xem điều sẽ
xảy đến cho thành ấy.
6 Vả, Đức Giê-hô-va sắm sẵn một dây dưa cao
lên bên trên Giô-na, đặng phủ bóng trên đầu
người, và cứu người khỏi sự khổ cực. Giô-na rất
vui vì cớ dây ấy.

7 Nhưng bữa sau, vừa lúc hừng đông, Đức
Chúa Trời sắm một con sâu, sâu chích dây ấy
đến nỗi héo.
8 Đoạn, đến khi mặt trời mọc, Đức Chúa Trời
sắm gió cháy thổi từ phương đông, và mặt trời
giọi xuống trên đầu Giô-na, đến nỗi ngất đi, và
cầu chết mà rằng: Về phần tôi, chết còn hơn
sống!
9 Đức Chúa Trời bèn phán cùng Giô-na rằng:
Ngươi nổi giận vì cớ dây nầy có nên không?
Người thưa rằng: Tôi giận cho đến chết cũng
phải lắm.
10 Đức Giê-hô-va lại phán: Ngươi đoái tiếc một
dây mà ngươi chưa hề khó nhọc vì nó, ngươi
không làm cho nó mọc, một đêm thấy nó sanh
ra và một đêm thấy nó chết.
11 Còn ta, há không đoái tiếc thành lớn Ni-ni-
ve, trong đó có hơn mười hai vạn người không
biết phân biệt tay hữu và tay tả, lại với một số
thú vật rất nhiều hay sao?

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e